

SEJARAH AWAL REGIMEN ASKAR MELAYU

(1933 – 41)*

Siti Fatimah Abu Bakar

LATAR BELAKANG

Kerajaan Melayu Melaka sebenarnya telah binasa sejak tahun 1511 lagi. Akibat daripada kebinasaan ini, keadaan negeri-negeri di Tanah Melayu telah menjadi kucar-kacir dan seterusnya telah mewujudkan pemerintahan secara persendirian terutamanya di kawasan-kawasan yang terletak di kuala-kuala sungai yang besar. Di dalam keadaan ini, pemerintahan secara persendirian sudah pasti tidak dapat melarikan diri daripada berperang sesama sendiri di dalam situasi yang amat dahsyat sekali.

Kemudian pihak penjajah British telah menakluki satu persatu negeri-negeri Melayu. Ekoran daripada peristiwa ini, pihak penjajah British sebagai penaung kepada sistem 'Indirect Rule' telah membuat satu perjanjian dengan raja-raja Melayu. Melalui perjanjian ini bererti pihak British sebagai penaung adalah bertanggungjawab ke atas pertahanan Tanah Melayu. Di samping itu pihak British juga tidak mempunyai cadangan langsung untuk menyediakan negeri-negeri Melayu ini ke arah pemerintahan atau berkerajaan sendiri.¹ Pada peringkat awal, perhatian pihak British adalah lebih kepada penumpuan bagi mempertahankan kuasa mereka daripada ancaman di dalam Tanah Melayu sendiri. Oleh yang demikian, adalah tidak wajar sekiranya pihak British hendak melatih anak-anak Melayu untuk memperkukuhkan kuasa penjajah. Keadaan ini dapat dibuktikan dengan penempatan askar-askar Sepoi dan pasukan askar India yang juga dikenali sebagai 'Malay States Guides' di Taiping. Dikatakan bahawa 'Malay States Guides' ini merangkumi orang-orang India, Sikh, Punjabi, Pathan dan sebagainya.² Sememangnya daripada peringkat awal lagi, pihak British telah menugaskan askar-askar Sepoi ini bagi memerangi pejuang-pejuang Melayu semasa campur tangan Inggeris di negeri-negeri Melayu. Begitu juga keadaannya dengan 'Malay

*Makalah ini adalah merupakan sebahagian dari latihan ilmiah yang dikemukakan kepada Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, sesi 1983/84 bertajuk "Sejarah Askar Melayu (1933 – 1957)", makalah ini telah diubahsuai untuk penerbitan di sini – Pengarang.

States Guides' yang ditugaskan untuk menghadapi sebarang kemungkinan yang timbul di Tanah Melayu pada waktu itu.

Secara umumnya, terdapat dua sebab terbesar yang jelas dapat dilihat akan keraguan pihak British untuk mewujudkan sebuah angkatan bersenjata di Tanah Melayu. Dari segi sejarahnya, orang-orang Melayu telah menentang kuasa-kuasa barat yang ingin menjajah. Sebagai contohnya gerakan anti-British yang berlaku seperti di Naning pada tahun 1831-1832, di Perak pada tahun 1875, di Pahang pada tahun 1891-1895, di Kelantan pada tahun 1915 dan di Terengganu pada tahun 1922-1928³. Pendekata, sejak awal lagi penaklukan pihak British ke atas negeri-negeri Melayu telah mendapat tentangan yang begitu hebat dari penduduk setempat. Penentangan Dol Said misalnya, adalah berasaskan kepada keadaan di mana pihak Inggeris menganggap Naning sebagai sebahagian daripada Melaka dan keadaan ini secara automatik di bawah pentadbiran Inggeris. Atas hakikat inilah, segala kes jenayah yang berlaku di Naning hendaklah dibawa ke Melaka. Langkah yang telah diambil oleh pihak British ini secara tidak langsung telah mencabar kedudukan tradisi Penghulu Dol Said sebagai pemerintah. Akhirnya Penghulu Dol Said telah mengarahkan supaya pengikut-pengikutnya untuk tidak mematuhi arahan-arahan pihak British.⁴

Begitu juga keadaan yang berlaku di Perak di mana J.W.W. Birch, Residen British yang pertama telah dibunuh oleh Datuk Maharaja Lela pada bulan November, 1875. Sebenarnya pembunuhan tersebut adalah ekoran daripada penentangan Datuk Maharaja Lela di Pasir Salak. Akibat daripada pembunuhan tersebut, pihak British telah mengambil tindakan dengan menangkap dan membunuh Datuk Maharaja Lela dan pengikut-pengikutnya.

Selain daripada itu, penentangan terhadap pihak British juga telah berlaku di Pahang oleh Datuk Bahaman. Dengan penglibatan pihak British di Pahang, Datuk Bahaman telah merasakan kekuasaan tradisi beliau telah tergugat dan tersekat. Keadaan ini dapat dilihat apabila Datuk Bahaman telah diberi amaran oleh pihak British kerana memungut cukai di kawasan Semantan. Padahal kawasan Semantan adalah di bawah pentadbiran beliau.⁵

Urutan daripada penentangan-penentangan ini, orang-orang Melayu menjadi semakin berani untuk mewujudkan penentangan-penentangan lain seperti penentangan Mat Kilau di Tembeling, Pahang dalam tahun 1882, Tok Janggut (Haji Mat Hassan) di Pasir Putih, Kelantan,⁶ Haji Abdul Rahman Limbong, Haji Musa Abduj Ghani dan sebagainya di Terengganu.

Dol Ramli di dalam latihan Ilmiahnya mengatakan, keraguan ini adalah disebabkan oleh masalah dan kekacauan yang begitu berle-

luasa terutama di negeri-negeri Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang pada tahun-tahun 1870-an juga di akhir-akhir tahun 1880-an dan 1890-an. Peperangan dan perlanungan adalah di antara profesion yang paling terkenal pada waktu itu di kalangan anak-anak muda Melayu.⁷ Gambaran akan keadaan ini juga telah diperlihatkan oleh Frank Swettenham di mana pada tahun 1874, anak-anak muda Melayu atau 'orang-orang lelaki' Melayu selalu kelihatan membawa bersama-sama mereka dua bilah keris kecil di pinggang, dua batang lembing di tangan dan satu bilah pedang panjang di belakang. Anak-anak muda ini dikatakan selalunya berpuas hati dengan membawa dua atau tiga pucuk senjata ini.⁸

Di samping itu, pihak British beranggapan bahawa orang-orang Melayu adalah bangsa yang 'pemalas' dan sudah pasti tidak akan sanggup untuk bekerja dengan keras ditambah pula dengan ikatan disiplin tentera yang kuat. Atas hakikat inilah maka pihak British tidak berminat untuk membentuk pasukan angkatan bersenjata di kalangan anak-anak negeri di Tanah Melayu. Jikalau ditinjau dengan lebih mendalam; keadaan sebenarnya yang menyebabkan orang-orang Melayu dikatakan mempunyai sifat yang demikian bolehlah dipertikaikan.

Di dalam hal ini, penulis berpendapat kerendahan dan penghinaan yang telah dilemparkan oleh pihak British terhadap orang-orang Melayu tidaklah boleh diterima sepenuhnya. Keadaan ini memandangkan bahawa selain daripada tanggungjawab anak-anak negeri di Tanah Melayu untuk berusaha lebih gigih, pihak British juga telah melalaikan tanggungjawabnya sebagai penaung. Dengan pengendalian sistem 'Divide and Rule', orang-orang Melayu secara sengaja telah ditinggalkan oleh pihak British, terpencil dan berada di dalam keadaan mundur yang berterusan. Pihak British telah menggalakkan orang-orang Melayu terus hidup dalam keadaan kais pagi makan pagi dan kais petang makan petang. Sebaliknya, pihak British telah menggalakkan kaum yang mendatang mengeluarkan hasil kekayaan negara ini tanpa memikirkan nasib dan masa depan orang Melayu.

PENUBUHAN PASUKAN PERCUBAAN ASKAR MELAYU (1933 – 1934)

Kesedaran tentang perlunya orang Melayu diberi peranan untuk mempertahankan negeri mereka telah disuarakan buat pertama kalinya di dalam Majlis Mesyuarat Persekutuan atau 'Federal Council' dalam tahun 1913.⁹ Perkara ini telah dibangkitkan oleh Sultan Alang Iskandar (Sultan Perak), Tuanku Mohammad (Yang Dipertuan Besar Negeri Sembilan), Raja Chulan (Raja Di Hilir Perak) dan Datuk Abdullah Dahan (Undang Luak Rembau).¹⁰

Cadangan ini sebenarnya telah mendapat sokongan secara tidak langsung daripada seorang pegawai Inggeris iaitu Walter Frederick Nutt. Beliau adalah seorang ahli tidak rasmi Majlis Mesyuarat Persekutuan. Walau bagaimanapun, beliau masih ragu-ragu lagi terhadap kebolehan anak-anak Melayu di dalam angkatan bersenjata seperti yang dibayangkan di dalam ucapan beliau pada 4 haribulan Julai, 1913. Di samping itu, beliau juga menganggap bahawa orang-orang Melayu masih tidak berdisiplin. Antara ucapan beliau ialah,

Saya berharap sebelum Duli-duli Yang Maha Mulia Tuanku berangkat keluar, saya dapat berkata sedikit mengenai perkara-perkara sukarelawan Melayu atau pasukan pertahanan Melayu. Pada fikiran saya, adalah menjadi satu perkara yang amat baik jika orang-orang Melayu negeri ini mengambil minat mempertahankannya. Saya telah terdengar ramai orang Melayu berkata yang mereka ingin mengambil bahagian bagi mempertahankan tanahair dan saya fikir satu pasukan pertahanan Melayu adalah cara yang baik sekali bagi melaksanakan ini. Sekarang kita cuma mempunyai 'Malay States Guides' dan pasukan sukarela dan kemungkinan kita melihat 'Malay States Guides' kali ini hanyalah apabila kita tiba di Kuala Kangsar. Sekiranya kita ada mempunyai pasukan pertahanan Melayu, ia boleh membantu mendisiplinkan orang-orang Melayu serta membentuk mereka menjadi orang-orang baik.¹¹

Dalam bulan November pada tahun yang sama, Walter Frederick Nutt sekali lagi telah membentangkan usul tersebut. Kali ini ucapan beliau adalah agak tegas dan beliau telah menggunakan nama 'Malay Regiment' dan tidak lagi pasukan pertahanan Melayu. Antara ucapan beliau di dalam Majlis Persekutuan tersebut ialah,

Saya ingin bertanya apakah yang telah dilakukan kepada cadangan yang saya kemukakan di Persidangan Majlis Mesyuarat kali terkahir di Kuala Kangsar mengenai penubuhan Askar Melayu ini yang telah disokong oleh ahli-ahli yang rasmi dan tidak rasmi. Pada fikiran saya, jika regimen yang sedemikian itu diwujudkan maka ia akan memperolehi kejayaan. Orang-orang Melayu mempunyai semangat patriotik, tetapi kini ia sedang terpendam. Kita telah melakukan berbagai-bagai untuk memajukan orang Melayu ini, akan tetapi kita cuma telah membuat sedikit sahaja bagi memajukan siasah mereka. Oleh yang demikian, saya berharap regimen ini akan ditubuhkan dengan seberapa segera.¹²

Dengan kenyataan beliau itu, jelas memperlihatkan bahawa beliau telah mengakui akan semangat kepahlawan yang telah ditunjukkan oleh orang Melayu. Seorang penulis berpendapat

bahawa perubahan sikap Frederick Nutt ini adalah hasil daripada taktik kerajaan British untuk memerangkap atau menjerat anak-anak Melayu agar mereka ini memberikan taat setia yang tidak berbelah bagi kepada kerajaan British.¹³ Di dalam hal ini, penulis berpendapat bahawa logiknya keadaan tersebut boleh diterima. Ini adalah kerana tanpa taat setia yang sepenuhnya daripada anak-anak Melayu kemungkinan kedudukan dan kepentingan pihak British akan terancam.

Akibat kurang perhatian yang telah diberikan oleh British ini telah menyebabkan kemudiannya kemurkaan sultan-sultan di negeri-negeri Melayu. Malah raja-raja Melayu telah menyakinkan pihak British bahawa 'Malay States Guides' yang telah ditubuhkan oleh pihak British itu sebenarnya adalah sebagai askar upahan. Sebagai askar upahan sudah pasti akan mengurangkan keyakinan kita akan taat setia yang akan ditunjukkan oleh mereka untuk mempertahankan Tanah Melayu. Namun demikian, dengan meletusnya Peperangan Dunia Pertama di dalam tahun 1914, hal-hal berkaitan dengan penubuhan Askar Melayu telah berhenti buat seketika. Kemungkinan juga Perang Dunia Pertama telah dijadikan alasan oleh pihak British untuk menunda hal-hal yang berhubung dengan Askar Melayu.¹⁴ Keadaan ini telah berlanjutan sehingga tahun 1918.

Di samping itu, Dasar Desentralisasi yang telah diperkenalkan oleh pihak British merupakan suatu langkah untuk membahagikan semula kuasa yang ada pada residen general kepada sultan-sultan, residen-residen dan Majlis Mesyuarat Negeri. Di antara sebab terbesar dasar Desentralisasi ini diperkenalkan ialah akibat daripada bangkangan yang telah dibuat oleh sultan dan bertujuan untuk mempengaruhi Negeri-negeri Melayu Tidak Bersekutu untuk memasuki Persekutuan atau Negeri-negeri Melayu Bersekutu.

Apa yang lebih dititikberatkan oleh penulis mengenai dasar Desentralisasi ini adalah kaitannya secara langsung dengan penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu ialah untuk memuaskan hati raja-raja Melayu, mempengaruhi Negeri-negeri Melayu Tidak Bersekutu untuk memasuki Persekutuan dan sebab yang paling ketara sekali ialah untuk mengelakkan Negeri-negeri Melayu yang lain agar tidak mengikuti atau menubuhkan angkatan tentera sendiri seperti yang telah dilakukan oleh Johor. Ini adalah kerana, sejak tahun 1885 lagi Johor telah berjaya menubuhkan satu pasukan tentera yang dinamakan Timbalan Setia Negeri. Kemudiannya angkatan tentera ini dinamakan 'Johore Military Forces' (JMF). Ekoran daripada penubuhan JMF ini kemudiannya 'Johore Volunteer Forces' (JVF) pula telah ditubuhkan.

Di antara tugas yang dijalankan oleh JMF dan JVF ini ialah menggunakan senjata untuk menegakkan keamanan dan memper-

tahankan negeri Johor di samping menjadi dataran latihan untuk orang-orang Melayu Johor bagi mendisiplinkan diri. Oleh kerana JMF dan JVF ini hanya diwakili oleh orang-orang Melayu sahaja, maka kedua-dua angkatan ini adalah merupakan satu usaha Johor untuk memberi perkhidmatan negara atau 'National Service' kepada orang-orang Melayu Johor. Selain daripada itu, JMF dan JVF ini mempunyai taat setia yang penuh terhadap rajanya dan menjalankan apa saja kerja untuk raja itu.¹⁵

Melihat kepada keadaan ini, pihak British merasakan kemungkinan kedudukan mereka akan terancam sekiranya keadaan itu dibiarkan begitu sahaja tanpa sebarang tindakan. Di samping itu, Negeri-negeri Melayu Tidak Bersekutu yang lain mungkin juga akan terpengaruh dengan apa yang telah dijalankan oleh negeri Johor. Atas hakikat inilah maka pihak British tidak ingin melihat JMF dan JVF berkembang sebagai satu unit militer di dalam erti kata yang sebenarnya. Ini adalah kerana pihak British merasakan dengan seorang sultan yang mempunyai ketokohan atau watak yang sering mencemaskan pihak British dan dengan askar yang taat setia kepada raja, besar kemungkinan kepentingan pihak British akan terancam.¹⁶

Selain daripada ini, peristiwa Dahagi tentera India (Islam) di Singapura pada tahun 1915 juga telah turut memainkan peranan bagi memperlambatkan lagi proses penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu. Peristiwa Dahagi ini ialah melibatkan tentera yang terdiri daripada anggota Pasukan Infantri India (Islam) Kelima. Pasukan ini telah didatangkan dari Madras pada tahun 1914 bagi menggantikan Pasukan Infantri Yorkshire (King's Own Yorkshire Light Infantry) yang ditugaskan ke Perancis. Di antara sebab-sebab berlakunya Dahagi ini ialah kerana atau akibat daripada pengaruh askar Jerman yang ditawan dan ditahan di Tanglin, pengaruh agama Islam, pengaruh kegiatan anti-kolonial India termasuklah kegiatan yang kuat yang dimainkan oleh 'Ghadr Party' atau golongan orang-orang India di luar negeri, rasa tidak puas hati di kalangan askar-askar yang memberontak itu, tidak mahu ke Hong Kong serta mereka terpaksa berpisah jauh daripada keluarga.

Permulaan Dahagi berlaku apabila seorang anggota Pasukan Infantri India (Islam) Kelima iaitu Ismail Khan telah melepaskan tembakan. Tujuan asas pihak penderhaka ini ialah untuk menghapuskan orang Inggeris khususnya dan orang Eropah umumnya. Sikap para penderhaka ternyata ditujukan kepada orang-orang Inggeris dan keluarga mereka sahaja. Walaupun pada peringkat akhirnya, Dahagi tentera ini telah menemui kegagalan dan para penderhaka telah ditangkap dan dihukum bunuh, namun kesannya, sedikit sebanyak telah menggugat kedudukan pihak British.¹⁷

Ekoran atau urutan daripada peristiwa Dahagi ini sebenarnya mempunyai kaitan dengan pembubaran 'Malay States Guides' oleh pihak British di dalam tahun 1919. Alasan yang telah dijelaskan oleh pihak British kenapa pembubaran 'Malay States Guides' dibuat ialah kerana pihak British mencurigai akan taat setia anggota-anggota 'Malay States Guides' ini. Keadaan ini diperkukuhkan lagi dengan penarikan diri anggota-anggota tersebut untuk terus berkhidmat di samping terdapat bukti-bukti yang menunjukkan bahawa beberapa anggota 'Malay States Guides' ini terlibat di dalam peristiwa Dahagi di Singapura.¹⁸ 'Malay States Guides' ini telah digantikan dengan satu batalion askar daripada India yang dikenali sebagai 'Burma Rifles'. Askar ini berkhidmat kepada kerajaan Persekutuan Tanah Melayu. Walaupun di dalam memperolehi pasukan ini memerlukan perbelanjaan yang banyak tetapi pihak British masih sanggup untuk membiayainya.¹⁹

Dianggarkan bahawa perbelanjaan yang telah dikeluarkan oleh pihak British bagi membiayai askar 'Burma Rifles' daripada tahun 1927 sehingga tahun 1931 ialah sebanyak 860,478.95 ringgit.²⁰ Jumlah ini sudah pasti merupakan satu jumlah yang besar jika dilihat kepada keadaan ekonomi pada waktu tersebut. Ini adalah kerana menjelang tahun 1929, keadaan ekonomi dunia menghadapi zaman meleset yang begitu teruk sekali. Tanah Melayu sendiri tidak dapat lari daripada cengkaman ini. Keadaan ini telah berlarutan sehinggalah keadaan ekonomi pulih kembali di dalam tahun 1932.²¹ Sekali lagi penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu tergendala akibat daripada tumpuan dan perbelanjaan yang besar yang telah digunakan oleh kerajaan British bagi menghadapi peperangan yang berlaku di Eropah. Namun demikian, zaman meleset ini sedikit sebanyak telah memberi kesedaran kepada pihak British bahawa Tanah Melayu perlu mempunyai angkatan tentera yang terdiri daripada anak-anak watan sendiri.

Desakan demi desakan daripada raja-raja Melayu dan pembesar Melayu terus dibuat agar penubuhan Askar Melayu disegerakan. Raja Chulan (Raja Di Hilir Perak) di dalam tahun 1931 kemudiannya telah membuat ucapan di dalam Majlis Mesyuarat Persekutuan dengan mengatakan,

Satu lagi perkara yang saya harap dipertimbangkan dengan sewajarnya ialah penubuhan Pasukan Askar Melayu, yang mana ia bukan sahaja suatu langkah untuk menjimatkan belanja bahkan boleh mendorong semangat patriotik Tanah Melayu.²²

Cadangan Raja Chulan ini kemudiannya telah disokong oleh seorang ahli tidak rasmi British iaitu Arnold Bailey. Antara kata-kata beliau,

Bahawa orang-orang Melayu telah berkhidmat dengan cemerlangnya di dalam pasukan polis adalah satu petanda yang cerah mengenai kecekapan mereka sebagai askar. Askar Timbalan Setia Negeri Johor telah lama masyhur dengan kegagahan di padang kawad dan kecekapan di padang tembak, maka tiada sebab mengapa askar-askar negeri-negeri Melayu tidak boleh menandingi mereka kelak.²³

Selain daripada itu, keadaan politik di Eropah sendiri terutamanya dengan kenaikan Hitler telah sedikit sebanyak turut mempengaruhi pendirian pihak British untuk meneliti semula cadangan bagi penubuhan pasukan Percubaan Askar Melayu.²⁴ Pendekata, sebagai penjajah, pihak British cukup memaklumi dan merasa senang sekiranya perkhidmatan tentera adalah terdiri daripada pengambilan daripada negara-negara lain, demi untuk menjaga keselamatan dan menjalankan muslihat mereka terhadap negara yang dijajah. Oleh yang demikian, pihak British telah memberi berbagai alasan untuk membantutkan usaha-usaha bagi penubuhan Askar Melayu.

Melihat kepada perkembangan sejarah terutamanya yang mempunyai kaitan dengan perkembangan politik dunia dan tempatan, maka pihak British terpaksa memikirkan sedalam-dalamnya sebelum penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu itu dilaksanakan. Sebenarnya, melihat kepada kemampuan pihak British untuk menubuhkan Pasukan Askar Melayu, ianya tidaklah lagi perlu dipertikaikan kerana sebenarnya pihak British lebih daripada mampu untuk mengadakannya. Walau bagaimanapun, selepas beberapa pertimbangan dibuat terutamanya ancaman, ancaman yang mungkin dihadapi terutamanya di dalam dan di luar Tanah Melayu, akhirnya pihak British telah mengambil keputusan untuk menubuhkan Pasukan Askar Melayu.

Urutan daripada hal ini, pada 25 haribulan September, 1931, Cecil Clementi Smith sebagai Gabenor Negeri-negeri Selat yang juga merangkap Pesuruhjaya Tinggi Negeri-negeri Melayu telah mengarahkan Major Jeneral L.C.L. Oldfield iaitu Panglima Wilayah Malaya mengaturkan persediaan bagi penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu atau 'Experimental Company'. Namun demikian, penubuhan Pasukan Percubaan itu telah ditentang oleh Major Jeneral L.C.L. Oldfield sendiri serta mendapatkan sokongan daripada Andrew Caldecott yang pada masa itu menjawat jawatan Pemangku Ketua Setiausaha Kerajaan. Kedua-dua mereka ini sebenarnya lebih suka jika Pasukan Askar Melayu yang sebenarnya ditubuhkan. Walau bagaimanapun, di dalam persidangan Majlis Mesyuarat Persekutuan pada 13 haribulan September, 1932, Pemangku Ketua Setiausaha Kerajaan, Andrew Caldecott meng-

umumkan bahawa kelulusan daripada Jabatan Perang dan jajahan takluk British telah diperolehi 'pada dasarnya' untuk menubuhkan sebuah Pasukan Percubaan Askar Melayu.²⁵

Akhirnya, pada 13 haribulan Januari, 1933, Rang Undang-undang Penubuhan Askar Melayu atau 'Malay Regiment Bill' telah diumumkan oleh Pemangku Penasihat Undang-undang Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Rang Undang-undang ini kemudiannya telah dibentangkan di dalam Majlis Mesyuarat Persekutuan pada 23 haribulan Januari, 1933.²² Pada 17 haribulan Mac, 1933, Undang-undang Nombor 11 atau Undang-undang Askar Melayu 1933 telah diluluskan dengan persetujuan Sultan Iskandar Shah (Perak), Sultan Alauddin Sulaiman Shah (Selangor), Tuanku Mohammad (Negeri Sembilan), Sultan Abu Bakar (Pahang), dan Cecil Clementi Smith sebagai Yang Dipertua Majlis Mesyuarat Persekutuan.

Dengan ini juga bermakna bahawa penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu telah dilaksanakan walaupun telah mengambil masa selama 20 tahun untuk melaksanakannya. Ini adalah kerana pihak British sebelum ini begitu sensitif sekali terhadap isu-isu yang berhubung kait dengan penubuhan sebuah angkatan bersenjata bagi anak-anak Melayu. Walau bagaimanapun, kita harus ingat, pihak British hanya sanggup untuk menubuhkan 'Experimental Company' terlebih dahulu.

Telahan yang dapat dibuat hasil daripada sikap atau dasar pihak British untuk menubuhkan Pasukan Percubaan Askar Melayu ini ialah, bahawa pihak British masih kurang yakin akan kemampuan orang-orang Melayu untuk berkhidmat di dalam angkatan bersenjata, tetapi persoalan atau alasan yang lebih konkrit lagi ialah kerana ketakutan British akan pemberontakan yang mungkin meletus sekiranya kekuatan tentera berada di tangan orang Melayu dan seterusnya mempercepatkan perebutan kuasa bagi mendapatkan kemerdekaan untuk Tanah Melayu. Di samping itu, Pasukan Percubaan ini juga merupakan satu ujian tentang taat setia orang-orang Melayu terhadap pihak British atau pemerintah. Atas hakikat inilah, maka pihak British merasakan adalah perlu mengekalkan perhubungan yang sudah sedia ada serta menambahkan lagi kepercayaan orang Melayu terhadap dasar dan pentadbiran British.

Selain daripada itu, Pasukan Percubaan ini boleh dibatalkan jika Pasukan Percubaan itu gagal untuk menunjukkan kemampuan dan kebolehan yang baik atau tidak ada sambutan daripada pemuda Melayu untuk menyertainya. Ini adalah kerana pihak British mempunyai anggapan bahawa orang Melayu hanya mempunyai tabiat untuk membuat atau menjalankan pekerjaan yang senang dan

sambil lewa sahaja. Keadaan ini kemungkinan besar telah dirancang oleh pihak British untuk tidak memberi peluang bagi anak-anak Melayu untuk bergerak maju dan seterusnya tidak mempunyai kesempatan untuk membuktikan keupayaan dan kebolehan mereka.²⁷

Dengan pengisytiharan penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu ini, pihak jawatankuasa kewangan telah meluluskan peruntukan khas sebanyak 75,000 ringgit. Kemudiannya, untuk mendapatkan rekrut-rekrut yang layak bagi Pasukan Percubaan ini, permohonan telah dihebahkan melalui pegawai-pegawai daerah, penghulu atau ketua kampung dan juga melalui iklan-iklan di dalam akhbar Melayu oleh kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu.²⁸ Akibatnya, beribu-ribu orang pemuda Melayu telah menawarkan diri untuk menyertai latihan ujian tersebut. Dianggarkan hampir 1,000 orang pemuda Melayu daripada empat buah Negeri-negeri Melayu Bersekutu iaitu Perak, Selangor, Pahang dan Negeri Sembilan tampil untuk menjalani ujian. Ujian atau temuduga ini sebenarnya telah dijalankan di Markas atau 'Headquarters' di Jalan Dato' Onn, Kuala Lumpur. Sewaktu di markas ini, pemilihan telah dijalankan oleh pegawai-pegawai British dengan dibantu oleh Raja Uda.²⁹ Di antara cara pemilihan yang telah dibuat ialah calon-calon daripada keempat buah 'Federated Malay States' ini telah diarahkan berkumpul pada satu tempat dan seterusnya membuat barisan mengikut negeri masing-masing. Kemudiannya mereka akan dipilih berdasarkan kepada kesihatan, taraf pendidikan dan pengetahuan asas mengenai senjata api. Keputusan temuduga atau pemilihan kemudiannya telah diumumkan melalui penghulu dan mereka yang terpilih terpaksa mendaftarkan nama kepada pegawai daerah di tempat masing-masing. Masa yang diambil untuk mengumumkan keputusan bagi pemilihan tersebut ialah lebih kurang seminggu.³⁰

Pemeriksaan kesihatan yang telah dijalankan di Hospital Besar pada waktu itu menitikberatkan dari segi bentuk badan, air kencing, mata, menjalani X-ray dan sebagainya. Manakala dari segi taraf pendidikan pula, kebanyakan daripada calon-calon yang terpilih hanyalah mempunyai kelulusan sekolah Melayu iaitu Darjah Empat atau Lima dan kelulusan sekolah Inggeris iaitu 'standard' one atau two. Jelas di sini bahawa kelulusan persekolahan tidaklah dititikberatkan sangat jika dibandingkan dengan keperluan jasmani dan umur.³¹ Kemungkinan juga ini merupakan salah satu daripada motif British untuk memilih mereka yang mempunyai taraf pendidikan yang rendah agar taat setia yang sepenuhnya dapat dijalankan tanpa bantahan. Jika sekiranya, pemilihan dibuat berdasarkan kepada mereka yang mempunyai taraf pendidikan

yang tinggi, sudah pasti keadaan ini lambat laun akan menjejaskan kepentingan dan kedudukan British apabila mereka mengetahui kedudukan yang sebenarnya. Berasaskan kepada hakikat inilah, maka pihak British telah terlebih dahulu mengambil tindakan dengan memberi peluang kepada calon yang mempunyai kelulusan persekolahan yang rendah dengan harapan agar mereka ini akan menerima segala arahan yang diberikan oleh pihak British tanpa banyak mempersoalkannya.

Daripada sejumlah 1,000 orang pemohon, hanya 25 orang sahaja telah dipilih sebagai pengasas kepada Pasukan Percubaan Askar Melayu. Mereka yang lebih berjaya telah diberitahu melalui surat mengikut negeri masing-masing. Kemudiannya mereka telah diarahkan membawa bersama-sama mereka surat tawaran daripada pegawai daerah, 'warrant ticket' yang telah diberikan dan seterusnya berkumpul di Stesen Keretapi Seremban. Daripada Seremban mereka telah disambut oleh pegawai tentera British bersama-sama dengan lori yang bertulis dengan 'Askar Melayu' (ditulis dengan perkataan jawi). Mereka kemudiannya telah dibawa ke Port Dickson untuk melaporkan diri dan seterusnya memulakan latihan pada 1 haribulan Mac, 1933.³²

Kesemua 25 orang rekrut yang menjalani latihan di Port Dickson ialah seperti berikut. Susunan ini dibuat berdasarkan nombor di dalam tentera iaitu daripada 'Malay Regiment 1' hingga 'Malay Regiment 25'.

1) Abdul Samad Abdullah	— Selangor
2) Abdul Ghafar Abdullah	— Negeri Sembilan
3) Abdul Rahman Mohd. Yatim	— Negeri Sembilan
4) Abdul Manap Abdullah	— Negeri Sembilan
5) Ahmad Abdullah	— Negeri Sembilan
6) Ahmad Dono	— Negeri Sembilan
7) Ahmad Nordin	— Pahang
8) Ariffin Sulaiman	— Perak
9) Awang Abdullah	— Pahang
10) Buyong Mohd. Yassin	— Selangor
11) Kadir Hassan	— Negeri Sembilan
12) Ibrahim Sidek	— Perak
13) Ismail Tahar	— Perak
14) Ismail Manap	— Melaka
15) Ismail Ahmad	— Negeri Sembilan
16) Ismail Mahmood	— Melaka
17) Jantan Abdul Rahman	— Selangor
18) Jibal Ahmad	— Selangor
19) Taib Jais	— Selangor
20) Mohd. Kenit	— Pahang

JEBAT 12

21) Musa Ismail	— Perak
22) Ngah Abdullah	— Pahang
23) Osman Enggok	— Perak
24) Osman Yunus	— Perak
25) Raja Lope Nor Rashid Raja Abdul Rahman	— Perak

Semasa di Port Dickson, Pasukan Percubaan ini telah ditempatkan di beberapa buah bangunan kediaman seperti Arras, Vimy, Somme, Mons dan Le Cateau. Kém Pasukan Percubaan ini yang terletak di Batu 5, sebenarnya sebelum ini adalah bekas kediaman pasukan 'Volunteer Forces' Persekutuan. Di dalam bangunan kediaman atau berek tersebut telah disediakan katil-katil yang mempunyai nombor daripada satu hingga 25.³⁴ Kemudiannya, tiap-tiap seorang daripada mereka telah diberikan sebuah peti kayu bagi menempatkan pakaian masing-masing.³⁵ Selain daripada itu, mereka telah diarahkan untuk membawa bersama-sama mereka tiga pasang pakaian, sepasang kasut, dokumen-dokumen penting serta sedikit wang. Manakala pihak British pula telah menyediakan kepada mereka pakaian untuk berkawad, pakaian untuk menjalani latihan jasmani serta pakaian malam.³⁶

Mereka ini kemudiannya telah dibebaskan daripada disiplin tentera selama seminggu sebaik sahaja selepas melaporkan diri, sebelum menjalani latihan intensif selama lebih kurang 5 bulan.³⁷ Di antara jurulatih-jurulatih yang terlibat semasa Pasukan Percubaan atau 'Experimental Company' ini menjalani latihan ialah Pegawai Pemerintah Kapten Bruce daripada 'Lincolnshire Regiment', Kapten K.G. Exham dari 'Duke of Wellington', RSM A.E. McCarthy dari 'Welsh Regiment' dan E. Oldfield dari 'Oxford and Bucks Light Infantry'.³⁸

Di antara kurikulum latihan yang terpaksa dijalani oleh Pasukan Percubaan ini ialah kawad kaki, kawad senjata, latihan jasmani, cara-cara menggunakan senapang, 'landscape target' dan 'bayonet fighting'. Latihan telah dimulakan pada awal pagi iaitu lebih kurang pada pukul 5.30 pagi selepas rekrut-rekrut ini menunaikan sembahyang subuh. Antara latihan awal yang dijalankan ialah latihan jasmani dengan cara membuat dua barisan panjang, kemudian melakukan tabik hormat atau 'salute' seterusnya menyebut nombor masing-masing. Kemudiannya mereka diarahkan untuk membuat pusing kiri, pusing kanan, berlari dan bermain bola. Masa yang diambil bagi latihan jasmani ialah lebih kurang 45 minit.

Selepas menjalani latihan jasmani, rekrut-rekrut ini diberi rehat selama 30 minit untuk makan atau sarapan pagi. Kemudiannya mereka terpaksa balik semula ke padang untuk menjalani latihan

kawad kaki atau 'foot drill'. Semasa menjalani latihan kawad kaki ini, setiap kesalahan yang dilakukan oleh rekrut-rekrut Pasukan Percubaan ini akan dimarahi oleh pengajar yang terdiri daripada tentera British tersebut ataupun mereka ini akan dikenakan denda. Kemudiannya mereka akan diberi pelajaran 'landscape target' sama ada di dalam bilik darjah atau di kawasan lapang di luar bilik darjah selama 45 minit. Ini diikuti dengan pelajaran menembak secara umum selama 45 minit lagi. Pelajaran menembak secara umum ialah dengan cara menggunakan senjata dan peluru sebenar. Manakala latihan 'bayonet fighting' pula hanya telah diadakan pada bulan Mac atau April pada tahun tersebut. Selain daripada itu, latihan membuat serangan di dalam hutan juga telah dijalankan secara berpasukan yang terdiri dari 6 hingga 10 orang bagi tiap-tiap satu pasukan. Di dalam hal ini, taktik 'arrow head formation' selalu digunakan.³⁹

Walau bagaimanapun, latihan yang telah dilalui oleh Pasukan Percubaan ini tidaklah semudah seperti yang disangkakan. Di dalam hal ini, jelas memperlihatkan bahawa pihak British sememangnya dari sejak awal lagi telah memainkan jarumnya. Antara matlamat asas kurikulum latihan ini dijalankan ialah untuk menanamkan sifat taat setia yang tidak berbelah bagi terhadap pihak British dan Persekutuan. Ternyata melalui latihan yang telah diberikan, harapan British untuk mendapatkan ketaatsetiaan tersebut tidak meleset begitu sahaja. Sememangnya sejak dari awal latihan tersebut diperkenalkan kepada Pasukan Percubaan, hukuman disiplin tentera yang keras telah dikenakan bagi mereka yang melanggar arahan-arahan yang diberikan oleh pegawai-pegawai tentera British itu. Selain daripada harus mempunyai sifat sabar sewaktu menjalani latihan yang berat itu, mereka juga terpaksa memberi hormat yang tidak berbelah bagi kepada yang meletakkan kuasa ke atas mereka.⁴⁰

Antara bukti yang jelas dapat dilihat akibat daripada dasar yang dijalankan oleh pihak British ini, telah digambarkan oleh salah seorang daripada anggota Pasukan Percubaan iaitu prebet nombor 1. Abdul Samad Abdullah. Menurut Abdul Samad Abdullah:—

Di sepanjang tempoh latihan, kami diperintahkan menggunakan masa dengan sepenuhnya dari waktu bangun pagi hingga sebelum tidur. Tidak seorang pun dibenarkan duduk senang tanpa sebarang kerja atau latihan sehinggalah waktu lampu padam. Gerakan kami di mana saja adalah diawasi oleh jurulatih. Tapi kami semua taat setia menurut apa saja perintah sebab kami sedar kami sedang memikul tanggungjawab, kepercayaan dan amanah daripada raja-raja dan orang Melayu sendiri.⁴¹

Dengan gaji yang diterima sebanyak 15.00 ringgit sebulan, menjalani latihan yang begitu intensif sekali, mengharungi pengubahsuaian tatacara hidup yang agak asing daripada tatacara hidup seharian, menurut disiplin ketenteraan yang ketat di dalam suasana yang agak baru sudah cukup untuk menyokong pendapat yang telah dinyatakan oleh Abdul Samad Abdullah di atas. Paling

Saya telah diberitahu tanggungan saya serta diterangkan bagaimana mustahaknya hendak mencubakan orang-orang Melayu boleh atau tidak membuat latihan tentera dan menerima perintah tertib dan disiplin tentera. Pendekata, ialah hendak melihatkan boleh atau tidak orang-orang Melayu itu dijadikan soldadu-soldadu yang cukup terlatih dan layak sebagai tentera tetap.⁴²

Selain daripada itu, Pegawai Pemerintah yang memberi latihan kepada rekrut-rekrut ini ialah G.Mc.I.S. Bruce telah mengatakan bahawa,

Mengapakah mereka itu diberi latihan berbaris yang tidak terhad dan berbagai kerja yang tidak berhenti-henti hingga kaki dan tangan, hati dan jantung mereka menjadi hangus. Semua perbuatan itu bukanlah kerana hanya hendak menjadikan mereka soldadu-soldadu yang segar, tetapi ialah kerana hendak membentuk mereka menjadi soldadu-soldadu yang terlatih dan cekap sekali di dalam Semenanjung Tanah Melayu. Kebersihan alat perkakas dan gerak-geri tingkahlaku adalah perkara yang penting di dalam latihan mereka. Mereka itu telah diberitahu barang siapa cuba merosakkan nama 'squad' itu, adalah bererti sama juga seperti perbuatan menjatuhkan nama keluarga sendiri, raja-raja sendiri, bangsa sendiri dan tanahair sendiri.⁴³

Pendekata, walaupun pada peringkat permulaan, Pasukan Percubaan Askar Melayu ini menghadapi berbagai masalah namun mereka menghadapinya dengan tabah. Mereka ini secara tidak langsung, insaf dan sedar bahawa mereka telah diamanahkan tanggungjawab untuk membuktikan bahawa anak-anak Melayu itu boleh menjadi anggota tentera yang berdisiplin kiranya mereka diberi peluang. Oleh yang demikian, jika sekiranya latihan percubaan yang dijadualkan untuk tiga tahun itu gagal, kemungkinan keadaan ini akan dijadikan sebagai alasan yang baik oleh pihak British untuk memansuhkan Pasukan Percubaan tersebut.⁴⁴

Akhirnya, sebelum skuad pertama Askar Percubaan ini menamatkan latihannya, Pesuruhjaya Tinggi Shenton Thomas telah membuat lawatan untuk memastikan orang-orang Melayu betul-betul layak untuk berkhidmat di dalam pasukan tentera. Beliau telah diiringi oleh Residen Negeri Sembilan iaitu G.E.

London bersama-sama dengan dua orang pegawai daripada Singapura. Hasil daripada lawatan tersebut, beliau telah terpegun dengan kemajuan yang telah dicapai oleh Askar Percubaan ini. Kemudiannya, timbullah keyakinan di dalam diri beliau bahawa Pasukan Percubaan akan terus membuktikan kemajuannya dan dalam tempoh beberapa tahun lagi, Tanah Melayu akan berupaya mempunyai 'Askar Melayu'nya sendiri.⁴⁵

Sebelum daripada ini, seramai 6 orang rekrut daripada sejumlah 25 orang anggota Pasukan Percubaan telah dipilih untuk dinaikkan ke pangkat 'Lance Corporal' kerana kejayaan yang cemerlang yang telah ditunjukkan semasa menjalani latihan. Ekoran daripada lawatan Shenton Thomas itu, beliau telah membuat ketetapan untuk membesar dan menguatkan lagi pasukan tersebut. Antara tindakan yang diambil ialah dengan membuat pengambilan rekrut-rekrut baru secara berperingkat-peringkat sehingga jumlahnya menjadi 150 orang semuanya di akhir tahun 1933. Mereka ini terpaksa mengikat perjanjian perkhidmatan selama 3 tahun termasuk 5 tahun sebagai askar simpanan. Kemudiannya, di dalam tahun 1934, semasa wujudnya ura-ura bagi pembesaran Askar Melayu kepada satu batalion penuh iaitu batalion pertama, beberapa tindakan telah diambil oleh pihak British. Ini adalah kerana pada awal tahun 1934, pengambilan bagi rekrut-rekrut baru Askar Melayu telah diberhentikan buat sementara waktu kerana pihak British belum benar-benar memastikan sama ada perkhidmatan Askar Melayu diperlukan atau tidak.⁴⁶ Kemungkinan juga di dalam hal ini, pihak British tidak ingin kekuatan Askar Melayu bertambah.

REJIMEN ASKAR MELAYU

Pada 24 haribulan April, 1934, sebuah Jawatankuasa Penasihat Tetap Askar Melayu telah bersidang di Port Dickson untuk membincangkan tentang pembesaran Askar Melayu. Antara persetujuan yang telah diambil di dalam persidangan tersebut ialah penambahan dari segi kekuatan seramai 4 orang lagi pegawai British, seorang kuartermaster British, 5 orang pegawai Waran dan jurulatih British dan 229 orang Melayu bagi pangkat-pangkat yang lain.⁴⁷ Melihat kepada perkembangan dan penambahan bilangan anggota Pasukan Percubaan Askar Melayu ini, maka kem di Batu 5 yang menjadi tempat latihan dirasakan adalah tidak begitu sesuai lagi, tambahan pula kawasannya yang agak sempit untuk menampung pelatih-pelatih tersebut. Melihatkan akan keadaan ini akhirnya Majlis Persekutuan atau 'Federal Council' telah meluluskan perbelanjaan sebanyak 100,000 ringgit bagi pembinaan berek-berek, padang kawad, pusat kesihatan, balai pengawal dan lain-

lain lagi.⁴⁸ Memandangkan kemudiannya, kemampuan dan kebolehan yang dicapai oleh Pasukan Percubaan Askar Melayu ini adalah di luar daripada jangkaan pihak British, akhirnya di dalam Mesyuarat Majlis Persekutuan pada 22 haribulan Oktober, 1934, Majlis telah memutuskan Pasukan Percubaan Askar Melayu ditukar kepada Rejimen Askar Melayu pada 1 haribulan Januari, 1935.⁴⁹ Seiring dengan pengisytiharan ini, pada bulan Februari, 1935, seramai 232 orang rekrut baru telah dipilih untuk menjalani latihan.⁵⁰

Sehingga tahun 1936, jika dilihat kepada kemampuan yang telah ditunjukkan oleh Askar Melayu, beberapa penilaian terhadap dasar British dapat dibuat. Hakikat ini adalah didasarkan kepada jumlah bilangan pegawai Melayu yang telah dipilih. Hanya 4 orang anggota Askar Melayu daripada skuad pertama Pasukan Percubaan telah terpilih untuk ditauliahkan sebagai pegawai. Keempat-empat anggota tersebut ialah,

1) Ariffin Sulaiman	(MR 8)
2) Ibrahim Sidek	(MR 12)
3) Ismail Tahar	(MR 13)
4) Raja Lope Nor Rashid Raja Abdul Rahman	(MR 25) ⁵¹

Namun demikian, pangkat pegawai yang disandang oleh keempat-empat anggota ini hanyalah merupakan pegawai peringkat rendah. Di samping itu, sebelum mereka ini dilantik menjawat jawatan tersebut, terlebih dahulu mereka ini diwajibkan menjadi Ketua Platun. Kemudiannya mereka terpaksa menjalani latihan bersama-sama dengan pasukan 'Royal Inniskling Fusiliers' di Singapura. Akhirnya, barulah mereka ditauliahkan oleh Shenton Thomas yang menjawat jawatan Pesuruhjaya Tinggi pada waktu itu. Upacara ini juga disaksikan oleh keempat-empat raja daripada Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Diskriminasi bagi kenaikan pangkat ini cukup ketara, sehinggakan pada suatu peringkat, akibat daripada rasa tidak puas hati terhadap perkara tersebut ramai daripada anggota-anggota Pasukan Percubaan Askar Melayu yang telah berhenti daripada perkhidmatan setelah tamat tempoh perkhidmatan selama 3 tahun.⁵² Ternyata di sini bahawa walaupun terdapat anggota-anggota Pasukan Percubaan ini sedar akan kedudukan tersebut, tetapi mereka tidak dapat berbuat apa-apa kerana terpaksa patuh kepada disiplin tentera selain daripada taat setia yang telah kukuh di sanubari mereka. Hanya jalan yang paling baik mereka ambil ialah dengan alasan untuk menceburi di dalam bidang kerjaya yang lain dan sebagainya.⁵³

Selain daripada kenaikan pangkat, diskriminasi juga terdapat

dari segi penerimaan gaji. Pegawai-pegawai Melayu pangkat rendah seperti Lance-Koperal, Koperal, Sarjan dan sebagainya mendapat tingkat gaji yang berbeza dengan pegawai-pegawai British yang mempunyai pangkat yang sama. Pegawai-pegawai Melayu dibayar dengan gaji yang rendah berbanding dengan pegawai-pegawai British. Contoh yang paling jelas ialah pegawai Melayu yang berpangkat Staf-Sarjan akan dibayar gaji sebanyak 24.00 ringgit sebulan manakala pegawai British dengan pangkat yang sama menerima bayaran sebanyak 300.00 ringgit hingga 400.00 ringgit sebulan.⁵⁴ Perbezaan gaji yang besar ini jelas memperlihatkan bahawa pegawai-pegawai Melayu telah ditindas oleh pihak British walaupun mereka tidak pernah melahirkan rasa tidak puas hati.

Layanan yang diterima oleh pegawai-pegawai dan anggota-anggota Askar Melayu ini juga mempunyai perbezaan yang jelas dengan pegawai-pegawai dan anggota-anggota tentera British. Contohnya, orang-orang Melayu dikehendaki mendiami rumah yang rendah mutunya sedangkan pegawai-pegawai British menduduki rumah jenis banglo di atas bukit yang indah, mewah dan selesa di samping mempunyai motokar yang telah disediakan. Selain daripada itu, mes tentera British dan mes Askar Melayu adalah berlainan di mana mes Askar Melayu adalah di dalam keadaan yang begitu teruk sekali.⁵⁵ Sewaktu makan juga, mereka ini ditempatkan di bahagian yang berlainan dan di antara pegawai-pegawai British dengan Melayu adalah berasingan. Atas hakikat inilah juga yang menyebabkan hubungan di antara orang-orang Melayu dan orang-orang Inggeris adalah agak jauh. Dasar pihak British yang masih merasakan bahawa mereka sebagai penjajah perlu dihormati dan ditaati oleh orang yang dijajah cukup ketara. Mereka ingin menjaga taraf mereka yang dikatakan lebih tinggi daripada bangsa lain di Timur.⁵⁶

Dengan tambahan seramai 232 orang lagi rekrut di dalam tahun 1935 menjadikan jumlah semuanya 380 orang, organisasi sebagai satu batalion telah mula ditubuhkan.⁵⁷ Organisasi ini terdiri daripada 2 kompeni iaitu Kompeni A dan Kompeni B, cawangan markas termasuk platon 'Machine Gun Vickers', seksyen semboyan dan platon Tambur. Ujian pertama untuk Askar Melayu pada waktu ini ialah bertugas meleraikan permogokan 6,000 orang pekerja lombong arang batu di Batu Arang, Selangor dan Negeri Sembilan. Kejadian ini berlaku pada tahun 1937 dan dikatakan mempunyai kaitan dengan hasutan komunis. 2 kompeni di bawah arahan Kapten J.R.G. Andre dan Kapten F.W.Young telah diarahkan untuk membantu polis meredakan permogokan tersebut.⁵⁸

Pada tahun yang sama juga, terdapat beberapa orang pegawai Melayu yang dipilih dan diberi penghormatan untuk menyertai

upacara pertabalan King George VI di England. Di samping itu, Askar Melayu juga telah mengambil bahagian di dalam acara 'Military Searchlight Tattoo' di Farrer Park, Singapura. Apabila pergolakan politik di Eropah meruncing, pihak British telah digesa oleh raja-raja Melayu khususnya dan orang-orang Melayu amnya agar memperbesarkan lagi kekuatan Askar Melayu.⁵⁹ Sehingga 1 haribulan Januari, 1938, Rejimen Askar Melayu ini telah lengkap memenuhi satu batalion dan dengan batalion pertama, Rejimen Askar Melayu ditubuhkan. Kekuatan Askar Melayu sehingga bulan Oktober, 1938 ialah 17 orang pegawai British 6 orang pegawai Melayu, 11 PW. British dan 759 orang lain-lain pangkat.⁶⁰ Jelas kelihatan, pangkat atasan di dalam Askar Melayu masih lagi dimonopoli oleh pihak British.

Sejak tahun 1939, situasi di Eropah telah menjadi tegang. Jerman telah menjadi sebuah negara yang kuat di Eropah. Kekuatan Jerman jelas terbayang apabila ia telah melanggar Poland. Dalam masa yang sama Jepun juga telah melanggar Negeri China. Melihat kepada keadaan ini, Tanah Melayu sendiri sebenarnya tidak akan terlepas daripada kancas peperangan, tetapi sehingga peringkat ini pihak British masih belum mengambil sebarang tindakan yang positif bagi pembesaran Askar Melayu. Pihak British beranggapan bahawa keadaan runcing yang sedang dihadapi di Eropah dan di Tanah Besar China tidak mungkin akan menjejaskan Tanah Melayu dan Singapura.

Namun demikian, kritikan-kritikan daripada pihak-pihak tertentu telah diterima agar pembesaran Askar Melayu dilakukan dengan seberapa segera. Tindakan sudah pastinya akan lebih merupakan sebagai langkah berjaga-jaga. Akhbar '*Malay Press*' sendiri telah menggesa kerajaan atau pihak British supaya diluaskan lagi bilangan anggota di dalam Askar Melayu dan seterusnya menghantar mereka untuk menjalani latihan.⁶¹

Akhbar '*Lembaga Malaya*' juga tidak ketinggalan menggesa pihak British untuk meluaskan lagi bilangan anggota Askar Melayu memandangkan keadaan yang begitu genting di Eropah. Di dalam artikel bersirinya, '*Lembaga Malaya*' antara lain menyatakan,

Peperangan nampaknya akan hampir dengan kita. Sungguhpun peperangan yang berlaku itu di Eropah ... dan di Timur Jauh, tetapi mengikut langkah pergerakan yang berlaku di Eropah itu mula melarat menyeberang ke benua Asia dan peperangan Timur Jauh di antara Jepun dengan China itu makin mara ke Selatan. Jerman sungguhpun menghantar tenteranya ke Iraq... kerana menunaikan jemputan Rashid, ketua Iraq yang melawan British yang mana kerana Jerman itu hendak membantu dan mengamankan Iraq itu daripada desakan-desakan tentera

British ... sebaliknya pula, jika sekiranya garuda-garuda German itu sampai juga ke Malaya ini, adakah bagi pihak kawalan negeri kita ini akan membiarkan? ... Oh! Tentu tidak!.⁶²

Hasrat yang telah dilahirkan oleh pengarang akhbar '*Lembaga Malaya*' ini begitu tajam sekali. Kerisauan akan meletusnya peperangan di Tanah Melayu telah menyebabkan mereka menyuarakan pendapat agar pihak British meluaskan atau memperbanyakkan lagi bilangan anggota Askar Melayu untuk mempertahankan Tanah Melayu dan Singapura. Walau bagaimanapun, rintihan dan desakan ini sebenarnya, hanya dipandang sepi oleh pihak British. Kalaupun ada, tindakan-tindakan yang telah diambil memandangkan perkembangan di Timur hanyalah keputusan yang telah diputuskan oleh Majlis Mesyuarat Persekutuan pada 21 haribulan November, 1939. Pesuruhjaya Tinggi Shenton Thomas telah mengumumkan penubuhan kompeni tambahan bagi batalion pertama Askar Melayu. Kompeni tersebut kemudiannya dikenali sebagai 'W' kompeni dan 'X' kompeni.⁶³

Sebenarnya, pihak British mempunyai alasan tertentu untuk tidak menghiraukan desakan-desakan agar pembesaran Askar Melayu dilakukan segera. Antara alasan yang paling ketara ialah pihak British lebih memberi perhatian kepada pengambilan tentera-tentera daripada luar walaupun tindakan ini melibatkan perbelanjaan yang besar. Di antara tentera-tentera luar yang terlibat ialah 'Far East Land Forces' (Farelf), 'Burma Rifles', 'Gurkha Rifles', 'Siamese Army', 'Ceylonese Pioneer Corps', 'Royal Inniskling Fusiliers', 'Suffolk Regiment', 'Lincoln Regiment', 'Duke of Wellington' (D.W.R.), 'The Buffs', 'Hampshire Regiment', 'E. Surrey Regiment', 'R. Norfolk Regiment', 'Middlesex', 'Seaforths' dan sebagainya.⁶⁴ Sehingga bulan Ogos, 1939, pihak British masih lagi mampu untuk mengambil tentera daripada kumpulan 'Briged Infantry' yang ke-12 daripada India.

Kecenderungan kerajaan British untuk lebih memberikan tumpuan atau keutamaan kepada pengambilan tentera-tentera daripada negara lain, jelas memperlihatkan dasar pihak British. Di samping sikap ragu-ragu terhadap kemampuan Askar Melayu, pihak British juga tidak mahu kekuatan Askar Melayu nanti secara tidak langsung mengancam kedudukan mereka. Atas hakikat inilah, maka pembesaran Askar Melayu telah tidak dilakukan dengan lebih awal lagi.

Melihat kepada kesanggupan pihak British untuk menyediakan perbelanjaan yang besar bagi menampung tentera-tentera daripada luar dapat dirumuskan sebagai ketidaksungguhan pihak British untuk membesarkan Askar Melayu. Memandangkan kepada keperluan kos yang tinggi bagi membiayai peperangan yang dihadapi

oleh Britain di Eropah seharusnya penjimatan dapat dilakukan melalui pengambilan anak-anak watan yang lebih ramai di dalam Askar Melayu. Namun demikian, keadaan sebaliknya berlaku.⁶⁵

Selain daripada itu, tumpuan pihak British terhadap peperangan yang berlaku di Eropah telah menghalang secara tidak langsung perhatiannya terhadap sungutan dan kritikan yang telah dilemparkan oleh beberapa golongan tertentu di Tanah Melayu. Pertahanan Britain terpaksa diperkuatkan lagi dan ini termasuklah tanah-tanah jajahnya di Eropah dan Timur Tengah. Keadaan ini berlaku memandangkan penguasaan Jerman terhadap beberapa wilayah baru. Tindakan dan kemaraan tentera Jerman pada waktu tersebut adalah agak sukar bagi negara-negara Eropah termasuk Britain untuk mengawalinya lagi.

Oleh yang demikian, dasar British yang lebih memberi perhatian terhadap tentera daripada negara luar dan tumpuan British yang sepenuhnya terhadap peperangan yang meletus di Eropah telah menyebabkan pihak British merasakan adalah tidak wajar anggota Askar Melayu ditambah dengan tergesa-gesa.

Walau bagaimanapun, apabila pangkalan Amerika di Guam dan Waha serta tanah jajahan British di Hong Kong jatuh ke tangan Jepun, Singapura pula telah dikatakan akan menjadi sasaran Jepun,⁶⁶ maka perkembangan-perkembangan yang berlaku ini kemudian telah memaksa pihak British mengerah Askar Melayu untuk menjalani latihan secara mendadak. Akhirnya, pada bulan April, 1940, Rejimen Askar Melayu telah bergerak ke Singapura untuk menjalani latihan. Sementara itu, latihan rekrut di platon Depot, Port Dickson telah diteruskan. Seterusnya, pengambilan lebih ramai rekrut telah dijalankan sehingga 22 haribulan Mac, 1941. 10 orang daripada 25 orang pengasas Askar Melayu telah dipilih dan dinaikkan pangkat. Antara jawatan yang telah disandang adalah seperti berikut,

i) Pegawai	—	5 orang	
ii) Sarjan Mejar Regimen (SMR)	—	1 orang	
iii) Kompeni Sarjan Mejar (KSM)	—	1 orang	
iv) Regimen Kuarter Master Sarjan	—	2 orang	
v) Sarjan	—	1 orang	67

Batalion Kedua Askar Melayu ditubuhkan secara mendadak pada 1 haribulan Disember, 1941. Anggota seramai 453 orang lagi telah dipilih untuk membantu kekuatan Batalion Pertama Askar Melayu bagi menghadapi peperangan Dunia Kedua. Ini adalah

akibat daripada kesedaran pihak British bahawa pertahanan di rantau ini tidak terjamin lagi. Britain sebaliknya telah mengalami kekalahan di dalam peperangan di Eropah. Bantuan seperti yang diperlukan tidak mungkin lagi dapat dihantar ke Tanah Melayu. Sementara serangan dari Jepun pula semakin nyata. Selain daripada penambahan bilangan anggota Askar Melayu, anggota-anggota sukarela 'Pasukan Volunteer' juga telah diserapkan ke dalam batalion ini. Namun demikian, bilangan pegawai daripada Askar Melayu yang telah diberikan tanggungjawab adalah yang kecil. Kebanyakan daripada pegawai yang ditugaskan adalah terdiri daripada pegawai-pegawai sukarela terutamanya pegawai-pegawai MCS.

KESIMPULAN

Sebagai rumusan kepada perbincangan di atas, dapatlah dikatakan bahawa pihak British mempunyai dasar yang mengagungkan peranannya sebagai penjajah. Keadaan ini jelas dapat dilihat, di mana sejak ura-ura pertama desakan untuk menubuhkan Pasukan Askar Melayu di dalam tahun 1913, namun demikian, pihak British mengambil masa lebih kurang 20 tahun 'pada dasarnya' hanya untuk menubuhkan Pasukan Percubaan Askar Melayu. Kecurigaan pihak British akan taat setia orang Melayu dapat dilihat melalui alasan-alasan yang telah diberikan sehingga jangka masa yang begitu panjang telah diambil bagi penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu. Sememangnya sejarah telah membuktikan bahawa orang-orang Melayu akan menentang penjajah yang datang ke Tanah Melayu. Berpandukan kepada hakikat inilah maka penubuhan Pasukan Percubaan Askar Melayu sentiasa sahaja tergendala.

Walaupun selepas jangka masa 20 tahun, Pasukan Percubaan Askar Melayu tertubuh juga di dalam tahun 1933, namun bilangan anggota yang terdiri adalah amat kecil. Di samping itu, Pasukan Percubaan ini adalah bertujuan untuk menguji kemampuan orang Melayu di bidang ketenteraan dan juga untuk mengukur taat setia orang Melayu terhadap pihak British sebagai pemerintah. Oleh yang demikian, jika sekiranya Pasukan Percubaan Askar Melayu gagal menunjukkan prestasi mereka yang baik, besar kemungkinan Rejimen Askar Melayu tidak akan wujud sepanjang pemerintahan British.

Selepas mengharungi perit dan maungnya latihan selama lebih kurang 5 bulan itu, akhirnya Pasukan Percubaan Askar Melayu telah berjaya meyakinkan pihak British bahawa orang-orang Melayu sebenarnya mempunyai keupayaan dan kebolehan di dalam bidang ketenteraan jika mereka betul-betul diberi peluang.

Perkembangan Askar Melayu seterusnya agak lembab kerana pihak British masih mempunyai perasaan curiga terhadap taat setia anggota-anggota Askar Melayu. Alasan inilah juga sebenarnya yang telah menyebabkan penubuhan satu batalion penuh Askar Melayu mengambil masa yang begitu panjang sekali. Selain daripada dasar British yang lebih suka mengambil tentera-tentera daripada negara luar, perkembangan politik di Eropah juga telah menyebabkan tumpuan pihak British lebih ke sana. Faktor-faktor ini secara tidak langsung turut mempengaruhi pihak British untuk tidak memberi perhatian bagi pembesaran Askar Melayu walaupun keadaan runcing di Eropah kemungkinan akan turut juga menjejaskan pertahanan di Tanah Melayu dan Singapura.

Namun demikian, apabila pihak Jepun telah membuat persediaan bagi menyerang di bahagian selatan, maka barulah pihak British menyedari bahawa pertahanan di Tanah Melayu dan Singapura berada di dalam keadaan yang tidak selamat lagi. Akibatnya, penambahan bilangan anggota Pasukan Askar Melayu telah dikerah untuk menjalani latihan dan Batalion Kedua Askar Melayu telah ditubuhkan secara mendadak walaupun ianya tidak lengkap sepenuhnya.

Nota

¹ Di antara fokus perbincangan pihak Inggeris dengan raja-raja Melayu ialah mengenai perjalanan pentadbiran tiap-tiap negeri-negeri Melayu, menyelesaikan hal-hal pentadbiran, merundingkan perbelanjaan dan membahagikan anggaran perbelanjaan di antara keempat-empat negeri-negeri Melayu. Lihat Ibrahim Yaakub, *Melihat Tanah Ayer* (Kuantan: Percetakan Timur, 1941), hal. 35.

² Abdul Karim Bagoo, *The Origin and Growth of The Malay States Guides 1874 - 1919* (Singapore: tidak diterbitkan, 1954), hal. 22.

³ Golongan yang menentang pihak British itu boleh dikategorikan kepada 3 bahagian iaitu:—

a) Golongan bangsawan	—	di Naning, Perak, Negeri Sembilan dan Pahang.
b) Golongan orang biasa	—	mereka ini di bawah arahan golongan bangsawan seperti di Pasir Putih, Kelantan.
c) Golongan Ulama	—	di Terengganu.

⁴ R.O. Winstedt, *Malaya and Its History* (London: Hutchinson University Library, 1969), hal. 56.

⁵ Aisyah Mutallib, *Pemberontakan Pahang 1891-1895* (Kota Bharu: Pustaka Aman Press, 1972), hal. 126-127).

⁶ ... Tok Janggut telah berjaya menduduki bandar Pasir Putih. Kemudiannya apabila angkatan Tok Janggut mengundurkan diri di Kampung Dalam Pupuh,

mereka telah bertempur dengan angkatan pihak British. Di dalam pertempuran tersebut Tok Janggut telah terkorban. Lihat J. De. V. Allen, 'The Kelantan Rising of 1915: Some Thoughts on The Concept of Resistance in British Malayan History', *Journal of Southeast Asian History* (J.S.E.A.H.) Vol. 9, No. 2, 1968, hal. 245.

⁷ ... Keraguan untuk menubuhkan angkatan bersenjata oleh pihak British di Tanah Melayu di samping memberi latihan yang secukupnya untuk anak-anak Melayu turut dijelaskan oleh Dol Ramli di dalam latihan Ilmiahnya. Lihat Dol Ramli, "History of the Malay Regiment 1933-1942", Latihan Ilmiah dikemukakan pada Universiti Malaya, Singapore, 1955, hal. 7.

⁸ Frank Swettenham, *British Malaya* (London: William Brendon and Son Limited, 1948), hal. 135.

⁹ *Proceeding of the Legislative Council of the Federated Malay States* (P.L.C.F.M.S.) 1913, hal. N. 41 dan B. 77.

¹⁰ P.L.C.F.M.S., hal. N. 41 dan B. 77.

¹¹ P.L.C.F.M.S., hal. B. 41.

¹² P.L.C.F.M.S., hal. B. 77.

¹³ Samad Idris, *25 Tahun Merdeka* (Kuala Lumpur: Pustaka Budiman, 1982), hal. 463.

¹⁴ Daripada tahun 1914 sehingga 1918, semua perancangan bagi pembangunan tempatan terpaksa diketepikan. Belanjawan yang ada terpaksa digunakan bagi keperluan terhadap peperangan. Lihat, L.A. Mills, *British Rule in Eastern Asia* (New York: Russell and Russell, 1942), hal. 82.

¹⁵ Sikap Pro Melayu Sultan Ibrahim yang melampau dalam memperjuangkan kepentingan orang-orang Melayu dalam konteks mempertahankan kedudukan orang-orang Melayu di dalam dunia yang sedang pesat membangun di Johor ketika itu. Bagi pihak British pula, memanglah kedudukan sultan seperti itu adalah amat dikecam kerana mereka tidak dapat berbuat sekehendak hati kerana kalau mengikut Undang-undang Tubuh Kerajaan Johor, tidak ada sebab langsung bagi pihak British meletakkan seorang penasihat di Johor. Lihat Yahya Ahmad, "Johor Military Forces - Keperluan dan Perhiasan Johor," *Jurnal Sejarah* Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Jilid XIII, (1974/75/76).

¹⁶ Banyak pegawai British yang berkhidmat di Johor dipecat kerana tidak disukai oleh sultan. Lihat Yahya Ahmad, "Johore Military Forces."

¹⁷ Nabir Abdullah, "Dahagi Tentera 1915 di Singapura", Seminar Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi, 1982.

¹⁸ Abdul Karim Badoo, *Malay States Guides*, hal. 77.

¹⁹ P.L.C.F.M.S., 1931, hal. B 133.

²⁰ P.L.C.F.M.S., 1931, hal. 126.

²¹ Kesan daripada ekonomi meleset telah menyebabkan berlakunya tindakan pemotongan gaji, mengurangkan perbelanjaan dan pengangguran yang berleluasa. Lihat, L.A. Mills, *British Rule*, hal. 84-97.

²² P.L.C.F.M.S., 1931, hal. B. 125.

²³ P.L.C.F.M.S., hal. B. 126.

- ²⁴ H.G. Wells, *The Outline of History* (New York: Doubleday and Company Incorporation, 1949), hal. 1158-1159.
- ²⁵ *P.L.C.F.M.S.*, 1932, hal. B. 77.
- ²⁶ Lihat lampiran A.
- ²⁷ Mohd. Nasir Mohd. Tahir, Abdul Manan Jaafar dan Mohd. Dali Ahmad, "Sebalik Tabir Pasukan Percubaan Askar Melayu 1933 - 1936", Arkib Negara Malaysia, Kuala Lumpur.
- ²⁸ Kenyataan oleh Buyong Mohd. Yassin, Abdul Manap Abdullah, Samad Abdullah, Ahmad Dono dan Che Embee Hashim, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- ²⁹ Kenyataan oleh Abdul Manap Abdullah, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- ³⁰ Kenyataan oleh Samad Abdullah, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- ³¹ Di antara syarat asas di dalam pemilihan ialah berat badan lebih kurang 105 pounds dan tinggi 5 kaki 4 inci. Kelulusan persekolahan tidak diberatkan sangat memandangkan pada waktu tersebut ramai daripada pemuda Melayu yang buta huruf. Ini adalah kerana kebanyakan daripada mereka terpaksa berhenti sekolah akibat daripada kurang kemampuan untuk membiayai perbelanjaan sekolah. Hanya bagi setengah mereka yang mampu sahaja yang bernasib baik untuk melanjutkan pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi. Kenyataan oleh Che Embee Hashim dan Ahmad Dono, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- ³² Kenyataan Buyong Mohd. Yassin dan Abdul Manap Abdullah, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- ³³ Selain daripada pendidikan yang rendah, pihak British juga telah memastikan agar pemilihan yang telah dibuat ini benar-benar akan melahirkan angkatan tentera yang akan memberi taat setia yang tidak berbelah bagi. Contoh yang paling jelas dapat dilihat ialah pemilihan terhadap MR 25 iaitu Raja Lope Nor Rashid Raja Abdul Rahman. Beliau merupakan salah seorang daripada anggota keluarga yang mempunyai hubungan yang rapat dengan kerabat Diraja Perak. Di dalam hal ini, secara tidak langsung pihak British telah dapat memainkan peranannya bagi mempengaruhi golongan atasan Perak ini agar taat setia yang sepenuhnya dicurahkan kepada pihak British. Lihat Dol Ramli, "Malay Regiment", *Latihan Ilmiah*, hal. 112.
- ³⁴ Katil-katil ini sebenarnya telah disusun mengikut dua barisan. Pada tiap-tiap katil tersebut telah diletakkan nombor 1 hingga 25 mengikut susunan abjad seperti nombor 1 ialah Abdul Samad Abdullah, nombor 2 ialah Abdul Rahman Mohd. Yatim dan begitulah seterusnya. Kenyataan oleh Buyong Mohd. Yassin, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- ³⁵ Selain daripada peti kayu, mereka juga mendapat kelambu, tuala, sabun, 'razor', selimut dan bantal. Kenyataan oleh Ahmad Dono, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

36

Pakaian untuk berkawad ialah sepasang 'boot' serta baju dan seluar berwarna kuning, manakala untuk jasmani pula ialah berupa seluar pendek dan kemeja-T putih serta sarung kaki dan sepasang kasut putih. Pakaian malam pula terdiri daripada seluar dan baju lengan panjang. Kenyataan oleh Buyong Mohd. Yassin, Transkrip Sejarah Lisan, "Pasukan Percubaan", an Jabatan Sejarah Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

37

Sebaik sahaja cukup tempoh selama seminggu, mereka akan diperiksa kembali dari segi kesihatan seperti bentuk badan, berat badan dan sebagainya, dari segi pencapaian pelajaran seperti sama ada mempunyai kebolehan bertutur di dalam Bahasa Inggeris ataupun tidak. Kenyataan oleh Abdul Manap Abdullah, Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

38

Kenyataan oleh Buyong Mohd. Yassin, Ahmad Dono dan Abdul Samad Abdullah, Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

39

Taktik 'arrow head formation' ini ialah dengan cara berjalan berhati-hati dalam 'single' atau 'double file' iaitu seorang demi seorang dengan jarak 20 atau 30 kaki antara satu sama lain dengan bantuan 'arrow head formation' tadi. Tujuan dilakukan begini ialah agar sukar bagi pihak musuh untuk mengesan apabila serangan dibuat. Kenyataan oleh Buyong Mohd. Said, Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

40

Mubin Sheppard, *Askar Melayu (1933 - 1947) - 'Taat dan Setia'* (Kuala Lumpur: The Commercial Press, 1946), hal. 6.

41

Esa Daud, *Sejarah Markas Gerisan Port Dickson dan Pusat Latihan Rekrut* (Port Dickson: Markas PD & PLR, 1977), hal. 4.

42

Esa Daud, *Sejarah Markas Garison*, hal. 2.

43

Majalah Pahlawan, 1952, hal. 30.

44

Kenyataan oleh Che Embee Hashim, Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

45

P.L.C.F.M.S., 1933, hal. C. 377.

46

P.L.C.F.M.S., 1935, hal. C. 310.

47

P.L.C.F.M.S., 1934, hal. C. 279.

48

P.L.C.F.M.S., hal. B. 50.

49

P.L.C.F.M.S., 1935, hal. C. 310.

50

Dol Ramli, "Malay Regiment", Latihan Ilmiah, hal. 33.

51

P.L.C.F.M.S., 1935, hal. B. 47.

52

Beliau juga merasa tidak puas hati tentang kenaikan pangkat ini, oleh kerana walaupun beliau mempunyai cukup pengalaman tertentu kerana sebelum itu beliau pernah berkhidmat sebagai anggota polis, tetapi ternyata beliau tidak terpilih. Kenyataan oleh Abdul Samad Abdullah, Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.

53

Lihat Lampiran B.

JEBAT 12

- 54 Walaupun pegawai-pegawai Melayu ini menyedari akan tindasan tersebut, tetapi mereka tidak berani menyuarakan kemarahan mereka kerana takut akan dihukum oleh pihak British. Kenyataan oleh Buyong Mohd. Yassin, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- 55 Kenyataan oleh Abdul Manap Abdullah, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- 56 Kenyataan oleh Che Embee Hashim, *Transkrip Sejarah Lisan Pasukan Percubaan*, Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, 1983.
- 57 *P.L.C.F.M.S.*, 1935, hal. C. 310.
- 58 Dol Ramli, *Malay Regiment*, hal. 42.
- 59 *Majlis*, 21.8.1939.
- 60 "Sejarah Batalian Pertama, Rejimen Askar Melayu", *Fail KP/TD/RAMD/130/1*, Kementerian Pertahanan Malaysia, Kuala Lumpur.
- 61 *Malay Press*, 21.8.1939.
- 62 *Lembaga Malaya*, Jun, 1941.
- 63 *P.L.C.F.M.S.*, 1939, hal. B. 69.
- 64 *Army*, 67(3), No. 2., Arkib Negara Malaysia, Kuala Lumpur.
- 65 Mohd. Nasir Mohd. Tahir, "Riwayat Hidup dan Pengalaman selama 32 Tahun Berkhidmat Di Dalam Angkatan Tentera Malaysia", (Buku persendirian dan tidak diterbitkan), Kuala Lumpur, 1981.
- 66 *Berita Harian*, Kuala Lumpur/Singapura, 18.8.81.
- 67 *Straits Times*, 22.3.1941.